Ч. 183. Середа 28 (15) серпня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Ще про вислїд стрічи на Семерінґу. — З Росиї. — Події в Марокку. — Турецке войско в Перзиї.

Виходячий в Мілянї „Corriere della Sera“ одержав, як каже, з дуже добре поінформованої сторони слідуючий коментар до урядового комунікату о стрічи міністрів на Семерінґу: Вислїд стрічи на Семерінґу вдоволив Італїю тим більше, що она була першою державою, котру Австро-Угорщина поінформувала докладно о програмі реформи судівництва в Македониї. Підчас стрічи оба міністри проявили охоту порозуміти ся що до подрібностий тої реформи. Дає то запоруку, що без взгляду на то, що може стати ся в будучности, порозумінє буде можливе без всяких трудностий, тим більше, що Австро-Угорщина не має ніяких експанзивних намірів.

Віденьска „Zeit“ доносить, що в часї стрічи Тіттоні'го з бар. Еренталем на Семерінґу порушено також справу стрічи італїяньского короля Віктора Емануїла з цїсарем Франц Йосифом. Бар. Еренталь зазначив, що цїсар Франц Йосиф зі взгляду на свій вік не міг би ревізитувати італїяньского короля в Римі, бо була би то дуже томляча для него подорож. Справи ще не порішено. Говорять, що італїяньского короля ревізитував би наслїдник престола, коли би не трудність, яка випливає зі становища Ватикану. Здає ся однак, що трудність ту можна би легко усунути. В часї гостини короля Віктора Емануїла у Відни прибув би також і цїсар Вільгельм. В той спосіб володїтелї трох союзних держав задокументували би дальше єствованє тридержавного союза.

В Петербурзї веде ся від кількох днїв тайна розправа при великих мірах осторожности против 18 революціоністів, котрі змовили ся були, щоби убити царя Николая і єго першого міністра Столипина. Справа представляє ся як слїдує:

В лїтї 1906 р. познакомив ся був прибочний козак царский з цїсарского конвою, Ратімов, з сином директора палатової контори в Петергофі, Наумовом, котрий вже при першій стрічи з козаком зачав єго познакомляти з революцийним рухом і зажадав від него, щоби він підбунтував як слїд до ворохобнї других козаків. При тім дав він єму один примірник „виборґскої відозви“ і наклав єму добре до голови, що першим обовязком кождого вояка єсть приставити царя живого чи мертвого до думи державної. Підчас сеї незвичайної розмови порушив Наумов також і тяжку службу при царскій охранї та радив козакови коротко убити ґен. Трепова бомбою, бо він яко комендант палати ставить своїм людем такі тяжкі вимоги. Козак розповів про сю розмову свому официрови а той сказав командантови прибочного конвою, кн. Трубецкому. Князь Трубецкий повідомив команданта „охрани“, котрий приказав виразно, щоби козак Ратімов і дальше сходив ся з Наумовом і доносив о всїм, що буде видїти і чути.

Тимчасом директора телеґрафічної канцеляриї перенесли до Петербурга і син єго перестав сходити ся з Ратімовом. Аж в січни сего року. Коли царский двір переніс ся до Царского Села, дав Наумов знати згаданому козакови, що мешкає в Петербурзї при ул. Ґулярная 22 і там дожидає єго в полудне в послїдних днях січня. Ратімов за відомостию своєї старшини пішов до Наумова а той приняв єго дуже щиро і запросив на обід до комнати, де стояв фортепян. Наумов, показуючи на фортепян, сказав, що внаслїдок приказу социяльно-революцийної партиї приготовляє ся на нїм, бо має яко співак вступити до придворної капелї. Притім зачав він говорити козакови, що партия покладає на него „велику надію“, що єго жде „тяжкий обовязок“, що цїла Росия ожидає від Ратімова великої жертви і що єго імя буде з рода в рід жити в памяти людий. Коли Ратімов хотів відтак докладно знати, чого від него

ОПОВІДАНЯ ЗІ ВСХОДУ.

2. Чарка.

Нїгде не доходить стара порцеляна до такої високої цїни, як в Токіо, особливо же старі чарки із синьої порцеляни, уживані специяльно до чаю.

За таку чарку, о скілько она дійстно стара, платять тисячі єнів,[1]) отже й нїчого дивного, що они тота зьвірина, на котру дуже ревно полюють збирачі старинностий.

Сато честною і пильною працею лиш з великим трудом міг зложити в Токіо ледви девять єнів. Неудачі в послїдних часах і застоя в торговли спричинили, що Сато призадумав ся поважно над своєю судьбою.

— Чи варто в таких часах займати ся торговлею? Лїпше замкнути буду, виїхати з Токіо і спробовати щастя на провінциї.

Так і зробив Сато. Попродав, що мав, поплатив довги і з кількома єнами пустив ся за місто.

В першім зараз селї Сенджі задержав ся Сато в господї і тут зараз усьміхнуло ся єму щастє.

На підлозї в кутику хати побачив він пишну чарку із синьої порцеляни.

— Тота чарка — подумав він собі — не має цїни! А той поганий котиско заїдає з такої цїнної посудини, котра повинна украшати пишну сьвітлицю якої хорошої маркізи а не поневіряти ся в брудній господї.

І зараз прийшла єму до голови знаменита гадка: купити за що н-будь чарку і продати в Токіо за тисяч єнів.

Ба, але як купити? В кишени має ледви кілька єнів а властитель господи, Ґомбе, скоро побачить, що Сато має охоту купити безвартістну на око чарку, здогадає ся зараз, о що розходить ся, що чарка має велику вартість, і заправить тисячі за неї.

Сато зрозумів, що треба взяти ся на способи і не показати по собі, що чарка так єго інтересує. З найневиннїйшою в сьвітї міною почав длятого вабити кота до себе.

Киць, киць, киць, кицуню!

Коли поганий котиско прибіг, Сато взяв єго на колїна і почав гладити.

— Красного маєш кота. Ґомбе!... Я ще нїколи в житю не видів кота, котрий би менї так дуже подобав ся, як отсей... А я страшенно люблю коти!... Пропадаю за котами!... Ґомбе, продай менї отсего кота!

Ґомбе усьміхнув ся.

— Сато собі жартує — сказав він. — Прецї то найзвичайнїйший сїльский кіт. Але ми єго виховали і навикли до него. Моя стара за нїщо в сьвітї єго би не продала!

— А коли би так я вам дав цїлого єна?

Властитель господи покивав головою.

— Два єни!... Ну?...

Господар махнув рукою і обернув ся.

Сато здивований тим накинув ще пів єна.

— Щож вам прийде з того кота, Ґомбе! А я люблю заспокоїти свою примху і длятого даю вам півтретя єна... Чуєш Ґомбе!... Розваж собі добре! За півтретя єна можеш вже найняти собі робітника на цїлий рік!

Господар мовчав уперто.

— Ну, — дам вам три єни!

— Поговоріть зі старою. То єї, бо она єго дуже любить. Я би продав кота, але стара дуже уперта.

Коли прийшла жінка господаря, не хотїла нїчого й чути о продажи кота навіть за три і пів єна.

— Отже дам вам пять! Пять єнів — то майно!

Дійстно для бідного сїльского господаря пять єнів то не малий гріш. Старі нараджували ся довго, аж наконець згодили ся продати кота. Сато заплатив грошї і сказав байдужно:

— Тепер дайте менї яку мисочку або чарочку, щоби я мав з чого кота годувати. От, дайте онту чарочку. На що вам такої простої синьої чарочки...

— Стара принеси-но для гостя нову чарочку з комори!

— Не треба нової! Возьму і тоту стару...

— Нї! Ми встидали би ся пустити тебе з такою поганою чаркою.

— Прецї я єї і так викену! Лиш в дорозї буду давати з неї їсти котови а відтак викину... Лишіть собі нову чарочку для себе а менї дайте тоту, щоби не було жалю викидати.

Господар і господиня не уступали.

— Нї, не дамо старої! Возьми собі нову.

Опір їх розлютив Сатого.

— Які ви дурні! Не хочете менї дати старого черепа, котрий нїчого не варт...

[1]) Єн = 2 К 30 с.

жадають, сказав єму Наумов отверто: „Ти маєш при першій ліпшій нагоді убити царя, або зарубати єго шаблею, коли будеш стояти на варті або застрілити“. На то сказав козак, що того він нїколи не зробить. Тодї зачав єму Наумов представляти славу мучеників революцийних, але Ратімов недав ся нїчим наклонити до убийства, лиш обіцяв ся на око доносити партиї о всім, чого їй було потреба до виконаня замаху.

Наумов зачав тодї випитувати єго, коли приїздить до Царского села вел. кн. Володимир і Николай Николаєвич та Столипин, подав козакови адреси кількох кватир революцийних, звідував ся, чи не можна би дістати ся до палати в перебраню фіньскої молочарки, де в Царскім Селї приміщена тайна полїция, щоби єї можна висадити у воздух і т. и. Наумов, котрий від революціонерів діставав місячно 200 рублїв, пращаючись з козаком давав єму 25 рублїв, але той взяв всего лиш 5. Таким способом довідав ся Ратімов всеї тайни революціонерів, він сходив ся з Анною Піґіт і з якимсь „капітаном“ Пуркіном та о всім, що довідав ся, доносив полїциї, котра остаточно арештувала 18 заговірників а 2 утекли за границю.

Ще дня 21 с. м. розійшла ся була, як звістно чутка, що Мулєя Гасида проголошено в Маракешу султаном і що він усунув там дотеперішне правительство а каїда з Атлясу іменував ґубернатором в першій столиці марокканьскої держави. Дальше розійшла ся була чутка, що Мулєй Гасид лагодить ся з великим войском — 28.000 їздців — в дорогу на північ до Касаблянки, щоби там заатакувати европейске войско. Сю вість потверджує тепер по части француский адмірал Філїберт, котрий в недїлю донїс телеґрафічно свому правительству, що розійшла ся чутка, після котрої Мулєй Гасид єсть вже в дорозї до Касаблянки.

З Теґерану доносять: Войско турецке, котре дня 4 с. м. переступило перску границю і доси ще звідтам не уступило ся, убило або взяло в неволю до дня 10 с. м. одного перского ґенерала і кількох офіцирів ограбило кілька сіл, убило богато людий, що не могли боронити ся, зневажило одну сьвятиню і забрало богато жінок. Шкода, якої то войско наробило в самих плодах польних, обчисляють на 20.000 фунтів штерлїнґів. Духовеньство і жителї із сторін Урмії телеґрафували до парляменту з просьбою о охорону зазначуючи, що скоро правительство не буде досить сильне, то они будуть мусїли звернути ся о поміч до сусїда (Росиї).

Новинки.

Львів, дня 27-го серпня 1907.

— В справі вибору посла з міста Львова подає Президия маґістрату до відомости що слїдує: Для усуненя сумнїву, який міг би настати в наслїдок похибки в друку карт леґітимацийних, звертає ся увагу П. Т. виборців, що доповняючий вибір одного посла до Сойму краєвого з міста Львова відбуде ся **в і второк** дня 3 вересня 1907. Ровіслані карти леґітимацийні суть важні до вибору на день наведений повисше.

— До VIII кл. ранґи посунув п. Мінїстер віроісповідань і просьвіти Адольфа Вайса, професора при державній школї промисловій у Львові.

— Вписи до ц. к. мужеской семинариї учительскої у Львові відбудуть ся по причинї реставрованя будинку замість в трех послїдних днях серпня аж 2 і 3 вересня с. р. — Вступні іспити на курс приготовляючий і I рік зачнуть ся 4 вересня о годинї 8 рано. Іспити поправчі відбудуть ся 2 вересня.

— СС. Василиянки в Станиславові отвирають з новим шкільним роком 1907/8 приватну женьску учительску семинарию з викладовою рускою мовою. На разї отворить ся I рік сеї семинариї. Місячна оплата за науку виносити-ме 16 К. Вписи на I рік відбудуть ся в днях 3 і 4 вересня від 9—12 год. в канцеляриї семинариї при улици Заболотівскій ч. 13 При вписї мусить предложити кандидатка: а) метрику хрещеня, б) послїдне сьвідоцтво шкільне, в) сьвідоцтво лїкарске і г) деклярацию родичів зглядно опікунів що до точного складаня оплати. Опісля в днях 5 і 6 вересня відбувати ся будуть вступні іспити.

— Дрібні вісти. Ц. к. Намістництво призволило о. Богданови Копитчакови, професорови мужеской семинариї учительскої у Львові, змінити своє родове назвиско Копитчак на Бодяньский. — Вихрестка Ляйнвандівна з Бібрки о котрій ми недавно доносили, що стала ся була причиною великої авантури на двірци, не може знайти нїгде приміщеня, бо рим. кат. монахинї львівских монастирів боять ся єї приняти з причини можливого нападу жидів. Опікунка єї Юлїя Шуба, жінка купця з Коросна примістила єї поки що в домі пристановища для служниць. — П. З. Маґенгайм зложив на полїциї золотий дамский годинник, котрий знайшов на ул. Пекарскій. — Н. М. Гавс загубив вчера в склепі Фінклєра золоту шпильку з туркусом вартости 100 К. — Втїк з войска рядовий 4 батерії 11 п. корпусної артилериї Франц Чарнецкий. — У вересни відбуде ся перед станиславівским судом розправа против Олекси Пушкаря, обжалованого о побите дра Дудикевича з Коломиї підчас виборчої кампанїї. — Ц. к. Мінїстерство зелїзниць дозволило пп. Меч. Мнїшкови і Фл. Козловскому на оден рік вести вступні технїчні роботи для нормально-шляхової зелїзницї льокальної Перемишль-Бірча-Сянок і Динів-Дубецко-Улюч.

— Також собі придумав! Неаби яку смерть придумав собі в Будапештї властитель більшої посїлости Геза Матоляй. В ночи з пятницї на суботу сїв він собі над берегом Дунаю і всадив в рот грубий патрон динамітовий та запалив люнт від него. Та на своє щастє чи нещастє не осягнув цїли, бо динаміт вибухаючи не убив єго, лиш урвав єму нїс і часть лиця.

— Не далеко заїхав. Офіцинт почтовий Володислав Засадний з Будзанова, о котрім ми вчера доносили, що спроневіривши 12.000 К. і оженившись з 19-лїтною паночкою дня 11 с. м. вибрав ся зараз по вінчаню в дорогу до Америки. Він виїхав був під власним іменем, змінивши свій характер службовий назвавшись учителем народним. Стежні листи здогонили єго в Плїмавс (Plimouth) в Анґлії і тут єго задержано та відобрано грощі, які мав при собі, але що не була залагоджена справа видання єго австрийским властям, то єго не арештовано і він поїхав дальше до Америки, де єго майже напевно арештують в Новім Йорцї, бо заким туди запливе корабель, на котрім їде Засадний, справа видання єго властям австрийским мабуть буде вже залагоджена. Бідна лиш тота молода єго жінка, котрій він сьвіт завязав.

— Загальні збори тов. „Народний Дім“ в Вережанах відбудуть ся 11 вересня 1907 о год. 2 з полудня в сали „Надії“ з слїдуючим порядком: 1) Відчитане протоколу з послїдних загальних зборів; 2) Справоздане ревізийної комісиї; 3) Звіт Дирекциї за р. 1906; 4) Вибір членів надзираючої ради і дирекциї; 5) Евентуальні внесеня членів. Колиби не явило ся приписане статутом число членів, відбудуть ся другі загальні збори того самого дня о год. 3 з полудня з тим самим порядком без огляду на число присутних членів.

— Розбишацтво. З Києва наспіла нинї слїдуюча страшна вість: В Соколівцї ольгопольского повіта, маетности ґр. Бжозовского доконано оногдашної ночи страшного убийства. До помешканя управителя Стравеского прийшли в ночи злочинцї і кажучи, що приїхали гостї, спонукали сторожа,

— Для тебе, Сато — відповів властитель господи чемно — може бути, що она не має нїякої вартости, але для нас єсть она дуже дорога... Не знаю длячого, але тота чарка приносить нам велике щастє! Продаємо гостям вже семого кота, котрий їсть з тої чарки...

І не мудрий може премудрого завстидати.

3. Хаіфі.

(Отся народна казка з Маріяньских островів показує, що навіть і дикі народи мають якесь понятє о сотворено чоловіка і єго упадку а хоч представляють то очевидно на свій лад, то все-таки в спосіб не мало поетичний.)

Хаіфі стояв коло своєї ковальскої печи там глубоко в Сасаляґвані (вульканї) і кував душі, щоби мав невільників до служби. Але він роздув огонь так, що піч розпукла ся: розпалене камінє і огненні струї розлили ся по земли а одна душа вилетїла із Сасаляґвана і впала у Фунії в краю Ґваґан (один з більших Маріяньских островів) і з неї вробив ся камінь. Але сонце пригріло той камінь, дощ розмочив єго а море надало єму вид чоловіка. Тодї побачив чоловік, що на земли красно. Він поробив з землї і води других людий і виковав їм душі в огни сонця, як то научив ся від Хаіфі, і назвав їх синами землї.

— Коли же Хаіфі побачив, що єму одна душа втекла, шукав він єї всюди і хотїв єї убити. Одного разу побачив він сина землї, як той сидїв над морем, і гадав що то тая душа, котра єму втекла. І він післав велику филю, бо вода, огонь і вітри мусїли єго слухати.

Филя вхопила сина землї, але не могла єго вбити, бо єго душа була від сонця, а сонце не було піддане Хаіфови; з него зробила ся риба. Але Хаіфі пустив ся за рибою і загнав єї в озеро та підложив великий огонь, аж цїле озеро висохло. Але риба не згинула, лиш з неї зробив ся леґван (рід великої ящірки) і жив в лїсї. Тодї Хаіфі спалив лїс. Але з леґвана зробила ся птиця і полетїла. А Хаіфі післав вихор; той кинув птицею об скалу, що она аж крило собі зломила і — стала ся чоловіком.

Тодї чоловік з сонїчною душею сказав до Хаіфі'го: Видиш, ти не можеш мене вбити, бо моя душа від сонця. — А Хаіфі здивував ся і сказав: Твоя душа із Сасаляґвана, я прецї сам єї ковав.

Але син землї відповів: Тота, що від тебе втекла, мешкає у Фунії в краю Ґваґан і кує инші душі при огни сонця. І дїйстно! Добре ти єї виучив тої штуки, бо дивись, я єї дїло, сонїчна душа, а майстер не може менї нїчого вдіяти.

Коли Хаіфі то вчув, перепудив ся і єго взяла злість. Він пігнав вихрами, а море позаливало краї і гори зачали бухати огнем та затопили богато островів. А у Фунії розступила ся земля і поглотила вітця людий. Але єго роду не могла вбити.

Переслїдуваний син землї став могучий і великий та сплодив сильний рід. Але він не був щасливий, бо тужив за вітчиною своєї душі. Тодї приступив Хаіфі до него і сказав хитро: Я видів твоїх братів в Ґваґанї, в краю щасливих. Їх душі не знають нї спраги нї голоду, суть щасливі і добрі, бо ситі. А ти тужиш за втраченою вітчиною. Ну, ладьже корабель і вертай домів до краю щасливих.

Тодї син землї зладив корабель, котрий вітри понесли до Ґваґан і він побачив своїх братів. Але они єго не пізнали і нерозуміли, що він говорив; але они були добрі для него і дали єму всего подостатком, щоби й він був щасливий. Їх щастє і невинність гнївали єго: він показав їм їх наготу, щоби они встидали ся; дав їм із свого нужденного богатства, щоби они від тепер покидали ся плодами своїх городів та научив їх того, що називав честностю і гріхом та инших страхів.

Тодї завидували они єму єго мудрости і єго чесгнот, зненавидїли єго і зненавидїли одні других та стали одні другим ворогами.

А Хаіфі тїшив ся і сьміяв ся з того, бо зависть і ненависть то були єго наймилїйші сини. Они ловили людскі серця зубами пажорів і хватнями мутняків та затягали їх з охоронячого сьвітла сонця в глубину Сасаляґвану. Они давали напрям списам борців і метавкам местників та гнали з убитим до пекла. Але на долинї блаженних оживав кождий, хто в мирі закінчив своє житє на земли. Там дерево хлїбове і кокосова пальма родять обильнїйше та й смачнїйша риба криє ся там у мори, як тут на земли.

що отворив їм двері. Злочинцї зарубали сокирами сторожа, відтак увійшли до кухнї і убили льокая, в другій комнатї ключницю, а відтак і самого Страєвского в его спальни. Всї трупи знайдено страшно покалїченї, а цїле помешканє ограблене.

— **Богомілє на „Ясну Гору“ до Гошова** уряджене оо. Василиянами зі Львова дало красний доказ релїґійности і побожности руских вірних. До Гошова виїхало в суботу зі Львова окремим поїздом до 900 осіб з процесиєю з монастирскої церкви. На дворець ішла процесия з музикою ветеранів. На стациях в Пустомитах, Щирци і Миколаєві прилучило ся ще поверх пів тисячки богомольцїв. Вчера вечером повернули богомольцї до Львова. На двірци перед приїздом поїзду зібрала ся тьма народу і явила ся знову музика ветеранів, яка на привіт богомольцям заграла гимн „Пречистая Діво, Мати руского краю“. Потім величавим процесийним походом, що числив до два тисячі голов, удали ся богомольцї до церкви оо. Василиян. Підчас походу на переміну грала музика або співано хорально побожні пісні.

— **Про спроневірєнє в доставі материялів для зелїзницї на шляху Єзупіль Коршів** доносять тепер зі Станиславова, що спроневірєнє се викрито не аж по смерти доставника Вуля, але далеко давнїйше. Вуль помер на тиф а спроневірєнє викрито ще в цьвітни с. р. від хвилї, коли прийшло до відділеня від секциї консервациї ч. 1. варстатів бльокових. При тій нагоді треба було виділити для нового відділу материяли, котрі доси були обняті спільним інвентарем. Комісия, котрій то було поручене, знайшла тоді деякі браки і зажадала від управи пояснень. Начальник секциї, інспектор Зібавер, котрий вже тоді сумнївав ся о ретельности достави, зажадав зішконтрованя цїлого материялу і так стало ся. Шконтрум відбуло ся в липни с. р. а комісия ревізийна знайшла при нїм дуже значні браки в дубовім материялї. Брак той оцїнено на 40.000 корон а шкоду обезпечено вже на майнї спадкоємцїв по Лейзорі Вулю і на движимостях функціонарів секциї одвічальних за цїлість і вартість інвентаря. Материял відбирав завсїгди урядник секцийний і один банмайстер, котрий мав відтак надзір над ним. Секция консервациї ч. 1 має під собою простір від Єзуполя до Коршева, виносячий 43 кільометрів. Складів на тім просторі єсть кілька а найбільший в Станиславові. Послїдне шконтрум відбувало ся в 1905 р. отже мальверзация могла стати ся в 1906 і на початку сего року. Скоро лиш еї викрили, зарядив інспектор Зібавер строге доходженє а вислїдом того було донесенє до прокураториї державної против фірми спадкоємцїв Лейзора Вуля. Дирекция зелїзницї розвела строге слїдство против одвічальних функціонарів а незавимо від того веде ся слїдство судове.

— **Заходом тов. ґімн. „Сокіл“ в Стрию** відбуде ся дня 1 червня с. р. в Стрию в міскім парку „Вільшина“ великий народний фестин, в якім возьмуть участь всї філії стрийского округа і „Сокіл“ львівский. Проґрама: 1. Величавий похід Соколів з „Народного Дому“ о годинї пів до 3-ої по полудни головними улицями до „Вільшини“; 2. Вправи відділу львівского „Сокола“; 3. Вправи на поручах відділу „Сокола“ з Дворян; 4. Вправи на кони відділу „Сокола“ зі Стрия; 5. Вільні вправи топірцями відділу „Сокола“ з Добрян; 6. Вільні вправи лїсками сполучених відділів „Сокола“ з Добрян, Угерска і Добрівлян; 7. Вежі на драбинах виконає відділ „Сокола“ з Дуліб. Крім того: фантова льотерия, япаньска гра, пневматична почта, гри і товариські забави і штучні огнї. Підчас всїх вправ і на павзах буде грати повна музика зелїзнича під батутою Вп. Чечетки. Богато заосмотрений буфет у власнім заряді. Початок точно о год. 3 по полудни. Вступ від особи 50 сот., для учеників, войскових і дїтий 30 сот., для селян 20 сот. З огляду на се, що то перший сокільский з'їзд нашого округа, стараємо ся щоби сей фестин крім забави був величавою манїфестациєю і тому просимо отсим о як найчисленнїйшу участь. За старшину: Яр. Кисїлевский, голова, Н. Ерденберґер, справник.

— **Огнї.** У Вербици, равского повіта, вибух в пятницю дня 23 с. м. вечером огонь і обняв два господарства. На поміч прибули крім вправних вербицких Сїчовиків з двома сикавками ще й селяни з Піддубець, з Махнова від властителя більшої посїлости ґр. Баворовского, з Новосїлок і сторожа пожарна з Угнова. Сикавок було шість, однак огню сейчас угасити годї було, бо не ставало води а довіз був утруднений з причини вузкої улички і тому то лиш з трудом удалось спинити огонь. Що правда, всї сторожі огневі, які приїхали з сикавками, ратували майже з напруженою силою. Уратовано зруб одної хати і трохи сїна та збіжа, які можуть хиба служити за підстілку під худобу, бо пожар гашено в ночи, отже годї було серед диму піднятись правильній роботї. Знищені отже стодоли і стайнї враз зі збіжем представляли вартість до 9000 корон. Шкода була обезпечена в „Днїстрі“. — В Дубановичах, рудецкого повіта, згоріло оногди шість господаретв зі всїма будинками і припасами збіжа. Пятьох погорільцїв було обезпечених в „Днїстрі“.

— **Говірливість норвеґских послів.** Одна норвеґска ґазета, подаючи звістку про діяльність норвеґских послів на послїднім засїданю палати послів, записує: Із 123 послів один (радикал Кастберґ) промавляв не менше лиш 460 разів, другий (Еґеде Нїссе) 427 разів, социяльний демократ, пастор Ерікзен 316 разів, а четвертий (Гавіґ) 302 разів. — 300 до 200 бесїд виголосило шість послів, а 200 до 100 разів промавляло 17 послів; 100 до 50 разів говорило 27 і т. д. аж до посла Андерзена, котрий промавляв лиш раз. Таких послів, котрі би не промавляли ані разу (як то буває в австрийскім парляментї) не було зовсїм. Мінїстер Арктандер говорив 295 разів а президент мінїстрів Міхельзен 114 разів. Всїх бесїд взагалї виголошено 10.075, з тих припадає на правительственних послів 1171 а 4013 на опозицийних.

— **Товариство „Руско-українська Бурса“ в Бродах**, завязане в 1903 р. заходами проф. дра Шурата, судиї І. Герасимовича, пароха о. Долиньского і кількох сьвящеників рішило в минувшім році купити площу і побудувати дім. Одержавши з запису бл. п. кард. Сембратовича квоту 2000 К, від товариства „Днїстер“ позичку а добровільні жертви від вдовиці по бл. п. В Шмідтї 2500 К, від громади Бродів 300 К, від палати торговельної 250, від бродскої ради повітової 200 К і від декількох громад дрібнїйші датки, виділ під проводом енерґічного голови о. Софрона Глїбовицкого взяв ся до дїла, купив в найздоровійшій частинї міста гарну площу з півморґовим огородом, побудував величавий одноповерховий дім і віддасть его вже з 1. вересня с. р. до ужитку шкільної молодїжи.

— **На будову дому „Селяньскої Бурси“ в Бережанах** устроює академічна молодїж українська в недїлю дня 1 вересня с. р. в сали Надії товариські сходини зі слїдуючою проґрамою: 1) Живий дневник — нечувана в Бережанах гумористична повість і 2) Танцї при звуках орхестри п. Курца. Початок о 8 год. вечером. Вступ від особи 2 К, родинний білет 5 К. По запрошеня зголошуватись до підписаного комітету. Добровільні датки належить слати на руки проф. М. Бачиньского в Бережанах. З огляду на гарну цїль просить комітет патриотів Бережанщини, Рогатинщини, Підгаєччини і Перемишлянщини о численну участь. За комітет: Витовт Гошовский, Омелян Бачиньский, Микола Чайківский.

† **Помер:** Франц Конарский, професор V. ґімназиї помер по короткій недузї дня 26 с. м. в 50-ім році житя. Покійник був через довший час учителем польскої мови при рускій ґімназиї у Львові а в польских кругах знаний був також яко лїтерат і писатель.

Телеґрами.

Відень 27 серпня. Число занедужавших на віспу виносить доси у Відни загалом 60. Нинї донесено о новім случаю в X. части міста.

Петербург 27 серпня. В процесї заговірників укінчено переслухуванє сьвідків, розпочали ся промови прокуратора і оборонцїв.

Льондон 27 серпня. До „Daily Telegr.“ доносять з Касаблянка, що ґенерал Дрід постановив розпочати кроки зачіпні і заатакувати досьвіта несподівано табор Марокканцїв числячий 10.000 вояків. Французи мають 3000 войска.

Париж 27 серпня. Вчера вечером приїхав тут грецкий король на кількадневний побут.

Париж 27 серпня. „Petit Parisien“ доносить, що правительство французке не має на мірі старати ся о зміну договору в Альґезірас і зовсїм не розпочинало переговорів в тім напрямі. — „Petite Republique“ доносить, що в виду проголошеня Мулея Гасида султаном, правительство французке займе рівнодушне становище не хотячи мішати ся до внутрішної полїтики Марокка.

Гакадоте 27 серпня. Величезний огонь знищив половину міста. Погоріли також і консуляти заграничні з виїмкою американьского.

НАДІСЛАНЕ.

— **ТОВАРИСКА ЗАБАВА** — „Розмова цьвітів“. Звістна з своєї рухливости фірма пп. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул. Кароля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язици нову товариску забаву під поданим заголовком. Гадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Видане представляє ся дуже хорошо, а забава займаюча і цїкава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладцїв.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).